

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., féltre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:
BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetésenként ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Községi iskoláinkról.

I.

A községi iskola kérdése nem egyedül községi kérdés; — ennek hordereje túlterjed a község határain; — az országos, sőt az általános emberi közművelődés kérdése ez.

Nagy fontossággal bír reánk nézve nemcsak mint községi tagokra, hanem általában mint e haza polgáira, sőt mint az egyetemes európai polgárisultság, közműveltség részeseire; melyből mint eredeti közforrásból merítjük mindannyian egyéni műveltségünket, tudományunkat.

Ezért helyén találjuk, hogy e lapok hasábjain a községi iskola kérdésével általában s egyszersmind ebből kifolyólag saját iskoláink állapotával különösen is foglalkozunk.

E közfontosságú ügygyel foglalkozni, erről alapos meggyőződést szerezni mindnyájunknak községi, hazafiúi és közműveltségi szent kötelességünk.

E kötelességet mellőzni akarni, vagy szándékosan elmulasztani vétkes könnyelműséggel határos.

E kötelességből kifolyó legelső feladatnak tartjuk a községi iskolára, illetőleg a közös népoktatásra nézve, úgy az általános jog és igazság, mint a célszerűség szempontjából a helyes elveket megállapítani és azokat megtisztítva minden félrendszerbálytól az életben gyakorlatba venni.

Hogy ezen elvek hazai viszonyaink közt miként vétessenek fogantatva, ez iránt biztos vezérfonál az 1868-diki népoktatási törvény.

Az úgy fontossága követeli, hogy ezen

törvény minden következményeiben szigorún végrehajtsák.

Le a félrendszerbályokkal.

Hogy pedig ezen törvény miként fogantatosittassék városunk kebelében, tekintve az itteni fényes egyházi gyülekezeteket, ezt jó akarattal fejtegetni bizom magára az érdeklődő nagy közönségre; a szóvitt vegyék át e tekintetben azon jeles szakférfiaink, kik egyszersmind városi viszonyainkat is alaposan ismerik.

Szemben azon nehézségekkel, melyekkel ezen kérdés megfajtése jár, én is őszinte jóakarattal járulok az eszmecseréhez; mert reményem, hogy ezen kérdés körül mindnyájan egyesülünk, bármely különböző politikai nézethez tartozunk is.

Minden igaz hazafi örül, midőn viszonyaink között összes erőnk egy közös cél felé irányulni látja; mely erők fájdalom eddig sokszor egymás ellen, egymás paralysálására irányultak.

Tekintve hátramaradásunkat s a megoldandó fontos kérdéseink sokaságát és nehézségeit, melyek összes erőnk megfajtasítását kívánják, önmagunk ellen vétkezünk, midőn erőnk szétforgácsoljuk.

Fordítsuk tehát tevékenységünket oly tere, hol nem az egymás elleni küzdelemben vivjük ki pártfeleink sokszor egyoldalú elismerését, hanem egy közhasznú célérti küzdelemben, minő például népoktatásunk ügye, szerezzük meg polgártársaink becsülését.

Ez azon tér, melyen az igaz babérok arathatók s nem az, melyen az egyik nyeresége szükségkép a másik veszteségével jár.

Kezdjünk oly kérdések megoldásához, melyek az eddig szétfutó erőket egyesítsék, mely bennünket egy közös táborba vezet; ezen egyesülés jótékonyan fog hatni a már sok tekintetben egymás bántalmazása felett kifáradt, valóban zsibbadtá vált kedélyekre; midőn — fájdalom! — legjobb erőinket az egymás elleni harcban mintegy megsemmisíteni kell látni.

Ezen egyesülés meg fogja szüntetni az elfogultságot s megadja a kiérdemelt elismerést mindenkinek, bármely párthoz tartozék is; mert a másik érdemében és sikerében nem látja saját vereségét, hanem a közjó győzelmét; és egyszersmind ez által a kedélyeket egymás iránt türelmesebbékké tévén, kibékíti s a közügynek megnyeri.

Hiszem, hogy ezen az úton, bármely más téren véleménykülönbségek is sokkal könnyebben fognak kiegyenlítettetni; mintha egymástól elszigetelve magunkat saját magunk nehezítjük a különbségek összeegyeztetését.

Ily közös egyesítőnek tekintjük most a községi iskola ügyet; s azt hisszük nemcsak magában véve hasznos dolog ennek jószándékú megbeszélése, hanem magasb szempontokból is szükséges, hogy ezzel komolyan s őszinte jóakarattal foglalkozunk s erőinknek e körüli egyesítését megkísértsük.

Csak úgy lehet reményelni, hogy azon közcél elérve legyen, a mi a községi iskola eszméjében rejlik, ha ennek teljes megvalósítására nem kényszerűségből, hanem elvből, igazi elvi meggyőződésből mindenki a saját körében tehetségéhez képest közreműködik.

Bizonyos, hogy a népiskolákról szóló

TÁRCZA.

Talfájában.

(Május Juliusban. — Versenyfutás gyalog. — A kézi ipar-cikkek a table d'hôte-nál. — Úgyes bókólok. — Apró malheurök. — „Tessék a hideg sültből.” — Háború vonzalomból. — Oh nap ne szállj le! — Hol az elnök?)

Furcsa biz az egy kissé, mikor a Julius Májussá lesz és átveszi annak jogait, melyek ezt, mint a tavasz kellemes havát illetik s arra mutat, hogy az ember emancipálni képes magát a kalendariumcsináló önkénye alól akkor, ha a május verőfényes napsugár, sephir és csalogánydal helyett fagyos éjt, hideg léget producál. Tulajdonítsa a Május tapintatlanságának, hogy kivetkőztettük majális jogából s átadtuk azt Juliusnak, erdei kirándulás czime alatt. Okuljon azon, a mi megtörtént.

De mi meg nem történik a kerek ég alatt, különösen egy erdei kirándulás alkalmával?

Képzelnék negyven embert, kinek nincs egyéb érdeme mint hogy fiatal, és egyéb baja mint hogy apró sétához szokott lábszára a hőség és tikkasztó meleg folytán elveszítette a rugékonyságot, melynek restaurálását a talfája erdei lég, vig zeneszó és kedélyes tánczról várják, képzelnék negyven embert, a kiknek az íróasztal melletti görnyedés meghajlította a nyakát, a kiknek a város útzai pora betapasztotta polusait: akkor érteni fogják, hogy mit képes elkövetni egy ilyen embercsoport, ha erdei kirándulást rendez, s ha Gambrinus itala pezsgésbe hozza a vért s megoldja a nyelvet, a mely utóbbira szükség van ugyan, de nélkülözhetlen egy erdei kirándulás alkalmával.

„Bon mot”-ok, sikerült és ügyetlen tréfák, nyögdecselő elnökbeszédek, sima, az etiquette által korlátolt viccz, gereblézetlen megjegyzések keltek ez alkalommal is versenyre. S kié lett volna a diadal, a győzelem? Bajos lett volna elhatározni, ha a sport egy neme, a versenygyaloglás napirendre nem kerül, háttérbe szorítva a nyelves hősöket s útát nyitva a jó láb és tüdő birtokosainak.

Két futás előleges bejelentés és bánatpénz tétel nélkül.

Ki a gyepre!! Hosszu lábu longipedesek és rövid brevipedesek mint pályafutók állanak ki. Szerencsét kívánunk nekik.

Futnak lóhalálába.

Ki jutott elsőnek a célhoz? . . . Ki a kecskemeti Bendik? . . . Egy szöke fürtű fiatal ember; ki B. Gy. névjelzöt kapott a keresztség alkalmával.

A győző utalványt kap két trafik szivarra, melyet saját pénzén megvehet akármelyik szivar- s dohányárudában, szabadságában állván saját zsebéből azokat magának effectualiter előlegezni. Eljen! hangzott fel: s meg is érdemelte, mert jutalma ezen kívül nem volt gyenge női kezek által átadott babérokoszorú, hanem csak két trafik szivar, az is csak in effigie. Hurrah! Kezdődik a második futás, egy valóságos és egy névbeli katona között.

Két perc, mindjárt itt lesznek! — kiált egy önkényes pályabíró.

A győzelem a valóságos katonáé lett, de a névbeli katona is jól futott.

Paizs hiányában vállalkra emelik a győztest s megkapja természetben az egy szivar díjat, melyet az elnök privát szivességből adományoz. Hogy felét

el kellett dobni, nem az ő hibája, hanem az államé. De tudjuk, hogy szívesen megvált tőle, mert a table d'hôte egyetlen egy tál ételével nem sokára megkezdődött.

Annak a ki kíváncsi megsúgom, hogy marhapörkölt volt ezen egy tál étel, de megsúgom az örök humorral bíró ex-pék bácsi ama megjegyzését is, hogy 16 tavaszt élt még csak át ama szegény állat, melynek válogatott húsrészei az éhezők követelésének kielégítésére szolgáltak.

Az igaz, hogy nem tartozik hozzánk, hogy a table d'hôte terítke mintaszerű volt, de mindenestre érdekelheti azokat, kik a kézműipar barátai, hogy kiki saját gyártmányú evőeszközt használt, melyhez anyagot a talfáji erdő cserjéi szolgáltatottak, servisseül pedig ki-ki egy darabka papírt használt, mi hogy nem ezen célból lett a zsebbe dugva, azt magamról tudom. Ebből azonban még nem következik az, hogy én mindent tudok. Tudhatom-e például, hogy mire vagy kire gondolt a muzsikuskok előtt álló U. úr, midőn a barna képű művészek fülebe hegedülték: „Csak egy szép lány van a világon.”

Ha erre kíváncsi volna valaki, bevallom, hogy ha tudnám se mondanám meg. Hogy is mondanám meg, mikor az titok s kikürtölni nem szabad.

Annyit azonban bátorsággal mondhatok anélkül, hogy indiscret lennék, hogy sokan voltak, kik a tánczra perdltek közül szívesen néztek farkas szemet s daczára a rendes ütényből ki-kizökkenő zenekar walzerjai és polkájának, eszébe jutott igen soknak Wagner operája s ki tudja hányan szerettek volna lenni Wagner mesterdálnokai. De hallgassunk, a hallgatás arany, a mi bebizonyul abból is, hogy el-

törvény végrehajtása hova tovább erélyesebben fog eszközlésbe vétetni, már csak azon egyszerű okból is, mert az államnak kellő hatalma s ereje is van erre.

De egy törvény életbe léptetésére a szó magasabb értelmében, hogy t. i. beleolvadjon az a nép életébe, még nem elég a hatalom szava, tudunkra lévén, hogy a lefolyt központosító és germanizáló rendszer igen sok törvényes intézkedései igazán életbe léptethetők nem lettek s csak külsőleg voltak gyakorló érvényben, pedig nem hiányzott sem az akarat, sem a hatalom azok érvényesítésére.

A törvény kötelező erejének magasabb alapja van a hatalomnál; és ez a polgárok közmeggyőződése, a törvény igazságossága s hasznossága iránt.

A közmeggyőződés az, mely érvényre emeli a törvényt, mely erősebb a hatalom-szónál.

Azért a dolog lényegét tekintve itt sem az állam hatalma az magában véve, mely legyőzi azon nehézségeket, melyek a községi felekezett nélküli iskolák valódi létesítésének útjában állanak, hanem milliók meggyőződése, mely a törvényben törvényszerűleg nyilvánul.

Ne retentsenek el tehát minket az ellenálló számos akadályok a népoktatás ügyétől, mert ezen kérdés eldöntése végre is a polgárok általános helyes meggyőződésétől függ; — ezen általános, helyes meggyőződés létrehozásához, pedig mindenkinek járulni joga, sőt hazafiúi kötelessége. Ezen jogunkkal akarunk élni mi is, kik ez ügy körül erőinket egyesítjük s e kötelességünk teljesítésénél bizunk Istenben, hogy gyenge szavunknak az igazság meggyőző erejét fogja adni, minélfogva szavunk ne legyen elhaló szó a pusztában, hanem legyen oly áldott mag, melyből kevés essék kősziklára, hanem hulljon az termő földbe, melynek bő aratás legyen a jutalma.

II.

Arra nézve, hogy egy új intézményt, mint p. o. a községi felekezett nélküli iskola, nálunk jó sikerrel, valódi haszonra életbe lehessen léptetni, mindenkéül szükséges közmeggyőződést kelteni az iránt, hogy a régi viszonyok között alkalmazott népiskolák a jelenkor követelményeinek többé meg nem felelnek s hogy új viszonyaink népnevelés tekintetében is új intézményeket követelnek; a régi kasztok a földesúri és

jobbágyi viszonyok helyébe, a szabadság, egyenlőség és testvériség szent szövetsége lépett s ezeket a régi dolgokhoz merev ragaszkodással népünk alsóbb rétegeiben valódilag meg nem ismertethetjük.

Szükséges tehát mindenkéül a népelőtt legyőzni a régihez való vak ragaszkodást; mely ragaszkodást ugyan mindannyian igen természetesnek találjuk, de azt uralkodóvá nőni magunk felett nem szabad engednünk.

Az emberi természetben fekszik, hogy az új intézményeket nem annyira azon okból ellenzi, mintha azoknak rosszassága vagy célszerűtlensége felől már előre meggyőződve lenne, hanem mivel ragaszkodik a régihez s azt eldobni nem képes.

Csilléry Benő.

(Folytatása következik.)

Az első kőút megnyitása.

1876. júl. 31.

Kecskemét köztudomás szerint a Dunához mintegy nyolcz, a Tiszához három mértföldnyi távolban s a szilárd útépítési anyagokat teljesen nélkülöző területen fekszik; e helyzeti kedvezőtlen viszonyról fogva bizonyára korszakot alkotó eseményt képez azon művelet, melynek folytán ma e városon keresztül, a vasúti pályaudvarnál kezdve az első kőút ünnepélyesen megnyitván, a forgalomnak átadatott.

Azon kívül, hogy a város közönsége évtizedek óta erőfeszítéssel gondolja útcait és útait s adott viszonyai közt a városban és annak külhatárán a közlekedés érdekében jelentékeny pénz- és munkaerőt áldozott: meg kellett győződnie az előterjesztett költségvetés alapján arról, hogy akár kockakövel, akár hasított kövel a város köztéréinek és utcáinak szilárd burkolat alá vétele, most még erejét meghaladó vállalat lenne; minden évszak azonban oly romboló behatást gyakorolt közlekedési eszközeinkre, hogy a szilárdabb útépítés megkezdését tovább halasztani többé nem lehetett.

Miután a városnak közvetlenül a szabadalmas osztrák állami vaspálya társulatnál a szilárd útépítési anyagok megnyerhetése iránt 1872-ik évben tett lépései eredménytelenek voltak, a város kiköveztetése boldogabb időre halasztatott. Midőn pedig 1875. év elején városunk főispánjává mélt. Kiss Miklós úr kineveztetett és febr. 18-án beigtattatott, első gondja volt ez irányban minden tevékenységét a város javára felhasználni s akkori belügyminiszter Tisza Kálmán úr ó nmlga ajánló levelével s a közmunka és közlekedésügyi miniszter Péchy Tamás úr ó nmlga pártfogásával sikerült kieszközölnie, hogy a városon keresztül egy kőút építéséhez szükséges kőanyagot az osztrák állami vaspályatársulat saját bókányi bányájából, a kavicsot pedig Vecsésről ingyen kiszolgáltatni és a kecskeméti pályaudvarba ingyen beszállíttatni fogja; erre nézve a szerződés 1875-ik évi aug. 18-án oly értelemben kötött meg, hogy a vasúttársulat az anyagokat azonnal beszállíttatja, a város pedig a kőutat a vasúti mérnökök terve szerint és azok

felügyelése alatt saját költségén megépítetteti s annak fenntartásáról gondoskodik. Az útépítést Hegyi József budapesti vállalkozó nyilvános árlejtésen fogadta el, a 960 folyó öl hosszúság és 4 ölnyi szélességben tervezett útvonalnak 16,578 frt. 40 kr. költségvetéséből 31 $\frac{7}{8}$ % leengedésével 11,294 frt. 4 kr-ért, de a város által kikötött azon feltétel mellett, hogy ha a tervben foglalt mennyiségnél a gyakorlati kivitelben netalán többet vagy kevesebbet kell építenie, a többlet ugyanazon arányban felfizetessék, a kevesebb munka pedig levonással egyenlítettessék ki.

Az útépítés megkezdett 1875-dik évi nov. hónap első felében, de már december közepén a fagy miatt be kellett szüntetni s a folyó évi tavaszon folytatattott.

Ezen kőút építéséhez az osztrák állami vaspályatársulat igazgató tanácsa — a körösi kaputól a vaspálya raktári épületéig kiterjesztendő szárnyvonallal együtt, összesen 647 köb öl követ és 244 köb öl kavicsot utalványozott ingyen, a vasúti pályafőhöz beszállítva.

A városon keresztül vezetett útvonal elkészítése bejelentetvén a közmunka- és közlekedésügyi m. kir. nagyméltóságú miniszteriumnak, felülvizsgálata és a közlekedésnek nyilvánosan leendő átadása f. évi jul. 31-re tüzetett ki, mely alkalomra közlekedési miniszter úr ö Nagyméltósága által nagyságos Haynald István országos középítészeti felügyelő úr küldetett ki; ugyanez alkalomra a vaspályatársulat is megkeretett megbízott tisztviselőinek kiküldése végett.

A kőút megvizsgálására a kitűzött napon reggeli 8 órakor megjelentek a városházánál:

Haynald István, orsz. építészeti felügyelő és miniszteri kiküldött.

A vasúti igazgatóság részéről:

Bogusz Adolf lovag, vasúti forgalmi főnök;

Verbirs Alajos pályafentartási főnök;

Schmidt Alfréd vasúti mérnök, és

Chlumszky Antal kecskeméti állomási főnök urak.

Kecskemét város részéről:

Bagi László polgármester,

Hajagos Illés főkapitány,

László Károly tiszti főmérnök,

Nagy Lajos árvaszéki elnök,

Sziládi Lajos bizottsági tag.

A vállalkozók:

Hegyi József budapesti építész, és társai

Schlösser Lipót s

Killius Gusztáv budapesti építészek d. e.

9 órakor a városházától kimentek a halasi kapuhoz, a kőút vonalának déli végéhez, s ott az útvonal hosszát pontos felmérés alá venni elkezdvén, a miniszteri kiküldött és vasúti megbízottak a kőút mellékét minden 20—25 ölnyi távolságban megásatták, így tevén az új hidaknál is, azok alapját megvizsgálándók, eképp haladván az egész kőúton végig a vasúti pályaudvarig, a munkát mindenütt pontosnak és a szerződés értelmében elkészítettnek találták.

A vasúti pályaudvarnál, a váróteremben találta ezen vizsgáló bizottság mélt. Kiss Miklós főispán urat és vendégét mélt. Szilágyi Dezső igazság-

Folytatás a mellékleten.

leshetünk egy pár sikerült bókot, a mely nem mondatott ugyan azon szándékból, hogy a nyilvánosság elé kerüljön, de mindenesetre érdemes arra:

Ifjú: Nagysád kegyednek mily gyönyörű termete van.

Nő: Elfordul, hallgat.

Ifjú: Nagysád magasabb, mint itt bármely eserje.

Nő: Ujra elfordul, ismét hallgat.

Ifjú: Nagysád magasabb, mint itt bármely élő fa.

Nő: Nem hallgathatja tovább, hanem megjegyzi: „ilyen bókot ne mondjon nekem többé.”

A többit már nem hallhattam, mert a szellő szárnyaira vette és elvitte kíváncsiságom elől. A szellő?? Igen, mert tetszik emlékezni, hogy szél nem volt künn s így az idő alkalmas lehetett a dobáló játékokra is. Sikerült is mind a laptá, mind a röpkarika-játék, eltekintve az apróbb malheuröktől, melyek közé számítandó mindenesetre az is, hogy az egy ügyes laptázó kezéből eldobott gummi bomba irányt tévesztvén, egy hölgy-frizurát döntött romba, mely azonban a mama s több ügyes szép hölgy által csakhamar újból felépítettett. A véletlennek tulajdonítható az is, hogy a röpkarika egy izben nem a dobó kard, hanem egy úr orrára esett. A rosz nyelvek azt mondják, hogy ott függve is maradt. Ez azonban, hogy igaz volna, én is Tamás vagyok benne. De feltéve, hogy igaz, nem valami rendkívüli szerencsétlenség, melyért ugyancsak kárpótolhatta magát az uzsonnánál.

„Tessék a hideg sültből!”

Soha ennél gáncsolhatóbb kifejezést a hol a

szavak oly contrast szerűleg lennének összerakva. Az ember ha felette gondolkozik, nem tudja első pillanatra, a hideg sült e meg? s ha az ember ezen egyszer eligazodott, akkor tudja meg, hogy a sült hidegedett meg. Természetes, hogy e fölött nem igen ér rá az ember gondolkozni, mikor anyagszavú Vil-mák és Helének, vagy rózsaujú Blankák és Emmák ajkairól röppen el s nekem is csak azután tünt fel a contrast. Ezzel az uzsonnával is úgy van különben az ember, mint a gyermek a piros almával: hogy meg is enné, meg el is tenné, ez utóbbit azonban csak a büntető törvények áthágásával; tolvajlás utján eszközölheti, miért ha bűnvádi eljárás alá nem is vonnak, de blamage mindenesetre származhatik belőle, azért hát csak tessék enni. Ezek az uzsonnák különben sejtetni engedik az utopismus barátáival, hogy eljövend a társadalmi phalangesek ideje, mert itt a mulatás és élvezet meg az étkezés már közös. Egyébként mi még nem igen hajlunk a socialismus és communismus elveihez, s noha annak a „közös” jelszavát országszerte többféle összekötéssel használják, itt nálunk a közös-ügy tulajdonképen csak az volt, hogy mindenki jól mulathasson, de közösi ügy volt a hódító háború is, mely az égboltozatos homok földü táncz helyiségen folyt, mely háború azonban nem veendő nemzetközjogi értelemben és pedig annál kevésbé, mert nem sértésekből eredt, hanem vonzalomból. A semleges hatalmat a mosolygó mamák képviselték, kiknek szerződés szerű beavatkozási joga csak akkor kezdődik, ha a hódító az életviszonyait megváltoztatni szándékozó komoly fellépést tanúsít, addig csak buzdít titkon, gáncsol, de nemtetszésének jeleit nyíltan nem adja. Folyik a küzdelem s sokan felkiáltanak Józsuével: „Oh

nap ne menj le... De „leszállt a nap, csillagok nem jötenek”, hanem a gondos rendezőség kerített vagy 4 lobfogó üveges világító eszközt, a mely mellett csakhamar eszibe jutott mindenkinek „Este van, este van, ki ki nyugalomba, Feketén bólingat már az erdő lombja.”

A harcstéren fogy a küzdők száma. Egy, kettő, három, a zenekar takarodót játszik, melyen végig lejt egy pár erőteljes küzdő egy polkát. Kezdődik a mozgás, kendő s kalap keresés, keresik az elnököt is. Hol az elnök? hol az elnök?

Nem keverődött-e a kendők, kalapok, vagy éppen a sörös hordók közé? Egy hang végét szakítja a bizonytalanságnak s megadja a felvilágosítást: „Roszul lett, házi orvosa gyógykezelése mellett elhajtattott haza.” Kerestük, hogy kitől ered a sok félreértésre okot szolgáltatható felvilágosítás. Megtaláltuk. Egy kis köpezős úr, ki különben pompásan játszott a gazda szerepét s kinek még az elnök is köszönetet szavaz, nem ugyan az adott felvilágosításért*) hanem ügyességeért, melyet a gazda szerepében tanúsított.

„Este van, este van, ki ki nyugalomba.” Az erdő elcsendesült s megőrzi emlékül a július 29-iki datumot, a mely napon oly sokan kellemes mulatásnak voltak velem együtt részesei. *Urgund.*

*) Ezért a gonosz tréfáért valószínűleg majd megszidja, mert éppen most, midőn már a lap kész, jelenti Urgund úr, hogy utána járt, de nem igaz. Szerk.

ügyminiszteri tanácsos urat, kiket a vizsgálat eredményéről értesítvén, főispán úr a nagyobb számban jelenvolutakhoz alkalmi beszédet tartott, melyben a köút létrejöttének körülményeit, annak szükséges és hasznos voltát, a város jövőjére kiható üdvös eredményét ecsetelvén, a köutat megnyitottak és a közlekedésre átadottak nyilvánították s ezután eloszlottak.

Délután 1 órára társas-ebéd volt rendelve a Casinó terében, melyet Tomaskó testvérek mindenikünk meglepedésére rendeztek. A társas-ebéden városunk intelligenciája szép számmal volt képviselve s jelen voltak ott a fent elsorolt vendégek is.

Lehet-e társas-ebéd nálunk Magyarországon, a született szónokok hazájában, toasztok nélkül? azt most is megmutattuk, hogy nem. — Legelőször főispánunk éltette a felséges uralkodópárt; beszédét a jelenvolutak felállva hallgatván végig, lelkes éljenzéssel kísérték; — azután megindult a toasztok árja, felszólalt Bagi László polgármester, Hornyik János főjegyző több ízben is, Dékány István, Dékány Rafael, Csilléry Benő, ki a jelen volt vendéget mélt. Szilágyi Dezső urat éltette, ki viszont éltette városunkat, mely a tanügyet oly buzgón felkarolta; szintűgy városunk előmeneteleért emelt poharat Bogusz Adolf lovag vasúti forgalmi főnök úr is. Szóltak még többen, éltetve mind azokat, kiknek az első köút építése megnyitásban érdeme volt, úgy hogy Bandi a leg győzte húzni a sok tust.

A legnagyobb részben sikerült toasztok után megkezdődött a vig hangon tartott társalgás, melynek a lelkesítő zene gyújtó hatása s a jelenvolutak jó kedélye miatt csak az esti 9 óra vetett véget.

A köút tehát ünnepélyesen megnyitott és átadott a forgalomnak! — Sokak kebelében minden esetre mély nyomot hagyott maga után ez ünnepély, mely kedély dolgában az eddigi hasonló ünnepélyeket messze túlszárnyalta; s mi nagyra is becsüljük a jelenvolutak jókedvét, mert azt tanultuk belőle, hogy míg egy részről városunk polgárai az ünnepély fontosságát átértékelték, addig másrészt a legmeggyőzőbb bizonyosságot szolgáltatott a mellett, hogy polgárainkat városunk előmenetele nem kevésbé érdekli.

Adja Isten, hogy a második köút megnyitási ünnepélyét is minél előbb megülhessük.

A kecskeméti katonai lovárda története. *)

Irtta Hornyik János. 1874.

A községek életében vannak események, bár egyelőre igen csekély jelentőségűeknek mutatkoznak is azok, melyekről a történeti adatok emlékeztetben tartásának elhanyagolása keserűen megboszúlja magát.

Ilyen a kecskeméti katonai lovárdának építése is.

Az ötvenes évtizedben azon kérdés merült fel: ki legyen ama lovárdának tulajdonosa? — és hogy e kérdés a város irányában nem kielégítőleg oldatott meg, mutatja a 4480-ik számú kecskeméti telekjegyzőkönyv; szerencsére, még ma sem késtünk el a megtörtént hiba helyreállításával.

Néhány nap előtt a cs. kir. katonaság tudakoztatta: vajjon a lovárda mellett álló őrházacska egyideűleg épített-e a lovárdával s ki legyen annak tulajdonosa? — és alig találkozott, a ki nyomra vezetni tudott volna.

Többet mondok: egyik helyi lapunk a „Kecskemét“ a közelebb múlt 1873-ik évi 4-ik számában a lovas katonaság beszállásolásának elvilehetetlen nagy terhe érintvén, minthogy a budai hadfőparancsnokság nyilatkozata szerint Kecskemét város lovas katonaság nélkül már csak azért sem hagyathatják, „mivel itt egy fedett lovárda van“ — e kifejezést a közlő azzal kívánta gúny tárgyává tenni, hogy arra következő megjegyzést írta: „Városunk egyik hajdani főbírája az által akart magának a nemességre érdemeket szerezni, hogy a község költségén felépített fedett lovárdát oda ajándékozta a katonai államnak és azóta ez lett megölő betűje Kecskemétnek. A nemességéből ugyan nem lett semmi, de...“

Ebből pedig egy árva szó sem igaz. Nem oly igen régi történet, mégis furcsa, hogy ötvenégy-ötvenöt év után s teljesen kielégítő hivatalos irott adatok mellett ily hiba követtetik el, oly nagy feledékenység mutatkozik s ily félrevezető értesítés tálatatik a község elé, — nem is hivatkozva senkire, semmire, hanem határozottan kidobva, sőt még egy gyanúsító bevezetlennel mondattal meg is toldva.

Régi jó idő volt az és becsületes derék emberek álltak a közügyek élén: ne gyanúsítsuk tehát őket méltatlanul.

Közlő alkalmasint harangszót hallott, de nem tudta hol harangoznak.

Kecskemét városnak ugyanis a múlt 18-ik

század közepe után oly kiterjedt viszonyai voltak a magyar szent korona egész területén, a földesúri jogok és a város által bérlett vagy megszerzett puszták miatt, hogy Bécsből Orsováig és Kárpátoktól Adriáig kellett időnkint saját tisztviselőit küldözgetnie ama viszonyok kiegyenlítése vagy fentartása végett: midőn e híres alföldi magyar város kiküldöttei valahol megjelentek, a megkeresett földesúr többnyire lakomát rendezett számukra s szomszédait és barátait összehívta; ilykor a várost képviselő kiküldöttek bemutatása után, az akkori gögös arisztokratia emberei összedugott fejekkel szokták a házi urat először is arról interpellálni: vajjon ezek a kecskeméti urak nemes emberek-e? — ha „igen“ volt a válasz, helyüket is alig találták; de ha „nem“ mel felelt a házi gazda, orrúntorgatva mellőztettek a kecskemétiak, sok esetben pedig fülök hallatára hangzottak efféle szavak: „igen derék férfiak, de kár, hogy nem nemes emberek.“

Ily viszonyok közt nincs valami különös, gúny tárgyává tenni való pedig épen semmi sincs abban, hogy egy hosszú évszázad lefolyása alatt két vagy három kecskeméti tisztviselő a nemesi kiváltság megszerzése után fáradozott, mely nélkül a törvény sánczain kívül állónak tekintetett, — mert hiszen ugyanezt ugyanazon időszakban az itteni közlakosok közül is csupa hiúságból többen megtették; hanem itt az a kérdés: vajjon igaz é, hogy a kecskeméti katonai lovárda építetésekor főbíró nemesi kiváltság után áhított s a község költségén felépített lovárdának oda ajándékozásával kívánt arra érdemeket szerezni?

Nem igaz!

Mert a kecskeméti katonai lovárda építetése fölötti tárgyalások megkezdésekor 1816-ik évben néhai balázsfalvi Kiss Pál, — most életben levő Kiss Miklós jász-kúnok főkapitányának *) nagyatyja — volt főbíró, a ki rég nemes ember, sőt Balázsfalvának földesura volt.

Mert 1817-ik évben, a lovárda építetése iránti tárgyalások befejeztetésekor Dömötör János, — a most életben levő Dömötör Károly ügyvéd úr édes atyja — volt főbíró, a ki a jegyzőkönyvek igazolása szerint munkás és tevékeny tisztviselő volt ugyan, de most is élő emberek bizonyos tudomása szerint, soha döntő befolyást a községi ügyekre nem gyakorolt és nemesi kiváltsággal soha sem bírt, de annak reményében a még csak tervezett lovárdát el sem ajándékozhatta volna.

Mert 1818-ik évben, a lovárda építetésekor és az elkészített épületnek átadása idején, balázsfalvi Kiss Mihály, — harmadévi bírónak testvére, régi nemes ember és Balázsfalvának szintén földesura — volt a főbíró.

Mert a katonai lovárdát Kecskemét város nem önként és készakarattal szívességből, hanem morális kényszerűségből építette.

Mert végre a kérdéses katonai lovárdát Kecskemét város nem ingyen és ajándékban, hanem cserében építette és adta át a katonai államkincstárnak.

Egyébiránt igen sokat lehetne ugyan írni a kecskeméti nemeseknek a város irányában viszonyairól; de annak nem itt van helye: hanem lássuk a kecskeméti katonai lovárdának hiteles és hivatalos adatokból merített történetét.

1788-ik és következő években folytatott török háború alkalmával 2-ik József császár Kecskeméten a városon kívül, a halasi kapuval hárántos átellenben, egy tábori sütőházat épített, benne gabonatarárral, mellette szénaraktárral és egy jó kúttal, mely épület az államkincstár tulajdona lévén, utóbb az itt szállásolt katonaság használatában volt, 1816-ik év augusztus havának 8-ik napján történt borzasztó szélvész azonban a szénaraktár egész födelét a falból kiszakítván, földre dobta és összetörte.

Ez elemi rombolást kevés idővel megelőzőleg, ugyanezen 1816-ik év tavaszán, báró Pentz, a lothringeni herceg nevével viselő 7-ik számú cs. kir. vörtes ezred ezredese, — mely ezred törzse az 1-ső Napoleon császárral folytatott hosszú francia háborúk után egy évtizednél jóval tovább folyást Kecskeméten szállásolt, — a városi tanácshoz intézett hivatalos átiratában, a szállása mellett levő s maig is szabadon álló térnek nyílt lovárdává alakíttatását kérte, hogy a szolgálatbeli lovak betanítására minél sikeresebb felügyeletet gyakorolhasson; a városi tanács válaszában értesíté az ezreddest: hogy azon téren kaszárnyát kíván építtetni, azt tehát csak ideiglenesen és azon feltétel alatt engedheti át lovárdának, ha az ezredparancsnokság elismervényt ad arról, hogy azt azonnal visszabocsátja, mihelyt azon térré bármely más célból a városnak szüksége leend. A kötelező elismervény csakugyan kiadott s az ezredes kívánata teljesítetett.

Ugyancsak ezen 1816-ik év október havának első napjaiban Ferdinánd királyi főherceg (nem a

trónörökös cs. kir. főherceg, hanem az ekkor és utóbb még huzamos ideig magyarországi főhadparancsnok) a Kecskeméten összpontosított egész lothringen-ezred fölött vala szemlét tartandó, mely alkalommal a város által kitűnő szívelvességgel fogadtatott; a főherceg ekkor értesítvén a katonai sütőház melletti raktárral történt szerencsétlenségről, azt följánlotta cserébe a városnak, ha helyette saját költségén a katonaság számára egy fedett lovárdát építtetni hajlandó lenne; az ajánlat csakhamar követelési szint öltött, mert a nélkül, hogy azt a város elfogadta volna, a budai főhadikormány néhány nap mulva értesítette a városi tanácsot, hogy a főherceg óhajlásának érvényesítése végett a sütőház és melléképületei megbecsültetésére katonai bizottságot rendelt ki, mely október 21-kén a hely színén megjelenend: a tanács is küldöttséget bocsátott ki, melynek azon tüzetes utasítást adta, hogy a sütőház és tartozékai telkét becsú alá vétetni ne engedje, mert az a város tulajdona. Igen helyesen, mert tudvalevőleg azon épületeket 2-ik József császár ellenmondást nem tűrő hatalomszóval állította fel a város tulajdonát képező területen.

Gróf Auersperg cs. kir. mérnökkapitány és kiküldött társai a sokszor említett katonai épületeket 20,000 forintra becsülték s az országos főhadikormányshoz határozott nyilatkozatot kívánt a várostól, vajjon eltartja-e azon árban az épületeket, vagy azok helyett a lovárdát megépítteti-e? — a városi tanács egyelőre kinyilatkoztatta, hogy a följánlott épületek valóságos értéküknél magasabban vannak becsülve; egyébiránt a főhadikormányshoz által e tárgyban megbízott báró Pentz ezredessel folytatandó értekezletre bizottságot nevezett ki, a főbíró pedig utasította, hogy további tájékozás végett egy fedett téli lovárdához tervrajzot és költségvetést készíttessen. Ez is megtörtént s midőn 1817-ik évi január 28-án a lovárdának 67,292 forint 42 kr-ra felható költségvetése és tervrajza bemutatott, a városi tanács kimondotta, hogy azt el nem vállalhatja s ezen értesítés megvitelére Ferdinánd királyi főherceghez küldöttség rendeltetett.

Egy hónap mulva azonban megérkezett a főherceg levele, melyben értesíté a várost, hogy miután a lovárdaépítés költsége szerfölött nagy összegre számított; ő más tervet készíttetett, mely szerint az építkezés csak 29,342 forintba kerülne; mihez képest az iránt kíván nyilatkozatot a városi tanácstól, hogy a részben leomlott katonai épületekért, melyek hivatalosan 20 ezer forintra becsültettek, hajlandó lenne-e a megküldött új terv szerint, az ezredesi lak melletti üres téren egy fedetes téli lovárdát építtetni? egyszersmind a főherceg azon bizalomnak adván kifejezést, mely szerint nem is kételkedik, hogy azt a városi tanács készséggel ne teljesítené. E nagy bizalom által elragadtatván, a városi tanács jegyzőkönyvbe ígattatja: hogy valamint előbb is mindenkor az uralkodó ház iránti hűségét s a város tehetségéhez képest szolgálati készségét igazolni ügyekezett, úgy ezennel is a közlött terv szerint s a felajánlott katonai épületekért a lovárda felépítését elvállalja, következő feltételek alatt: 1-ör. Mivel tüzi szerencsétlenség esetében a lovárda nagy veszélyt okozhatna, de a városban alkalmas hely nem is volna, mert az ezredesi lak melletti tér kaszárnyának van szárvá, ezeknél fogva tehát a lovárda csakis, a városon kívül fog fölépíttetni. 2-ör. A lovárdának sem fentartási költségét, sem a megeshető szerencsétlenség esetében a felelősség terhét a város el nem fogadja. 3-ör. Hogy a lovárda födeléhez kívántató faanyag a magyar királyi kamara által leszállított áron és részletes fizetés mellett szolgáltatás ki, ez iránt a főherceg hathatós közbenjárással lépjen föl.

E határozat alig hozatott meg, a városi tanács legidősb tagja Ladányi Gergely az ellen írásban külön véleményt adott be, mely szerint fontolóra véve azt, hogy ámbár a város részére följánlott katonai épületek értéke túlzottan vétetett föl 20 ezer forintra, mégis annál kilencz ezer forinttal többet kellene a városnak a lovárda felépítésére költenie, kész pénz hiányában pedig azon összeget vagy a népre kell kivetni, mely most is adóval túlterhelve van, vagy költsön kellene fölvenni, mert a katonai épületeket felényiért sem lehetne elárúsítani; holott a városnak inkább meglévő terheitől kell szabadulnia, mint adósságbba keverednie; mert a város katonai kvártélyházai most is tizezer forintnál több kijavítást kívánnak; a már megkezdett kaszárnyát kellene kiépíteni; új kaszárnya építése is el van rendelve, mire költség nincs; vendégfogadót is kell építtetni: ezeknél fogva megemlékezve tisztí esküjére, melylyel magát a város közjavanak előmozdítására kötelezte, soha sem egyezhet abba, hogy a község terhére a katonai lovárda építését a városi tanács elvállalja, mert azt a főherceg is az adózó nép terhelése nélkül kívánja létesíttetni; ugyanazért ezen ellenvéleményét jegyzőkönyvbe vétetni, ha pedig ez nem teljesíttetnék, legalább a határozat hozatalán jelen volt tanácsagok közül nevével kihagyattni kéri.

*) Olvasóink figyelmébe ajánljuk ezen érdekes tárgyú és szakavatott tollal írt közleményt. Szerk.

*) Jelenben egyszersmind városunk főispánjának — Szerk.

Az évtizedekig tevékeny jegyző, régóta városi tanácsnok s időközönként többször főbírói tisztet viselt ősz Ladányi Gergelynek reszkető vonásokkal sajátkezűleg írott ellenvéleménye ma is a város levéltárában őriztetik.

Azonban a meghozott határozat felterjesztetett s báró Pentz ezredes levele fél év múlva értesíti a városi tanácsot: hogy Ferdinand főherceg és az országos hadi főkormányzók a lovárdát fölépíttetni következő feltételek alatt kívánják: 1-ör hogy az valamely kitetsző és csinos helyen, a katonai épületekért cserében állíttassék fel s a hadi kincstárnak örökösén átadassék. 2-ör azon lovárdaépület oly tulajdona maradjon a kincstárnak, hogy azt akár béke, akár háború idején, nemcsak lóiskolának, hanem raktárnak is tetszése szerint használhassa. 3-ör a lovárda fentartását, folytonos javítását és őriztetését a város magára vállalja.

Ezen önkényű terhes feltételek és valószínűleg Ladányi Gergely fentebbi ellenvéleménye oly vizsgálatast idéztek a városi tanácsban, melynél fogva 1817-ik évi október 13-án kelt határozatában kimondotta: hogy mivel azon fél év alatt, mely előbbi ajánlatának felterjesztése óta közéjött, az építkezési anyagok ára szerfölött felszökkent, de a fentebbi feltételek is oly súlyosak, hogy azokat az adózó nép elviselhetetlen terhelteése nélkül elvállalni nem lehet, Ő királyi főhercegsége és a hadi főkormányzók újabb felterjesztés útján kértessék meg, hogy a lovárda építésétől a várost fölmenteni méltóztassanak.

De Budán nem tágitottak s most már a kecskeméti vad magyart magyar ember által igyekeztek meghódítani.

1817-ik évi november hónap 26-án tartott tanácsülés alkalmával ugyanis a főbíró bejelenti: hogy hajnászkői gróf Vécsey Ágoston es. kir. tábornok a városban személyesen megjelenván, bizonyos tárgy iránt a városi tanácssal értekezni óhajt; mire az üléstől kiküldött két tanácsnok által meghívattatván, ezek és báró Pentz ezredes kíséretében a tábornok a tanácsterembe megérkezvén, előterjesztette: hogy ámbár a lovárda építés iránti utolsó felterjesztésében a városi tanács a hadi főkormányzók által kitűzött feltételek súlyos volta, és az építkezési anyagok árának időközben felszökkenése miatt annak felépítésétől idegenkednek is; mindazáltal a hadi főkormányzó királyi főherceg ő fensége a városnak a Haza és Felsőes Urunk iránt viseltető hűségében s a legfelsőbb szolgálat teljesítése körüli készségében ez úttal is bizalmat helyezvén, a tábornokot a végett kiküldeni és meghatalmazni méltóztatott, hogy a fennforgó nehézségek elhárítása iránt a városi tanácsal személyesen értekezvén, azt a főherceg kívánatának teljesítésére újabban is felhívja; mire nézve a gróf tábornok e tárgyat elintézés alá vétetni s annival nagyobb figyelemmel eredményre vezetni óhajtja, minthogy a főherceg már a városi tanács előbbi ajánlatát ő felségének a királynak is följelentette s azokat Ő felsége kegyelmesen elfogadni és az építendő lovárdáért az itteni kincstári épületek átadását jóváhagyni méltóztatott.

(Folytatása következik.)

Törvényszéki csarnok.

Bogáromi István, Máté János földbirtokos kérésze f. é. márczius 23-án éjjel Balla István puszta-monostori haszonbérő Máté István nevű juhászát birkáival a felügyeletére bízott földön a tilosban legeltetésen kapta s megzabololta; a juhász Bogáromitól a zálog birkát erőszakosan elakarván venni, közeledett is felé, ez azonban kétszer tiltakozott, mondván: „ne jöjj közelebb, mert rád lövök!” a juhász mégis — botját ütésre felemelve — neki rohant, Bogáromi ekkor önvédelemből fegyverét rásütötte, s a juhászt hasba találta, ki azután reggelre a lövés következtében meg is halt.

A vizsgálat a kapitányi hivatal tapintatos előnyomozásai után a helybeli törvényszék fenyítő osztálya által befejeztetvén, Bogáromi István emberölés büntette miatt vád alá helyeztetett, és a végvártalálás alkalmával vádlott Bogáromi István az emberölés büntetésében találtatván bűnösnek, egy évi súlyos börtönre ítéltetett, mely ítélet ellen vádlott fellebbezését jelenté be, a kir. ügyész pedig az ellen hivatalból fellebbezett.

Pánczél Ferencz czeplédi lakos panaszoson mezei munkálkodás közben ismeretlen tettes által reá kilőtt golyó által könnyű testi sértés okoztatott. — A felmerült gyanúkok alapján Gyura István gyilkossági kísérlet és az ennek következtében okozott könnyű testi sértés miatt vád alá helyeztetett; vádlott a tárgyalás alkalmával az ellene emelt vádat határozottan visszautasítá, megjegyezvén, miszerint ő a tett elkövetésekor nem is volt Czepléden, hanem Kőbányán, hol alkalmazásban áll, azonban ezen állítását tanúkkal nem tudá igazolni, míg ellenében azonban volt egy tanú, ki vallomásaiban azt adta elő, miszerint előtte Gyura István vádlott egyszer azt mondá, hogy addig nem nyugszik, míg

csak panaszos Pánczél Ferenczet, (kinek állítólag nevével viszonya volt) meg nem gyilkolja; vádlott tanú ezen vallomására kijelenté, miszerint abból egy szó sem igaz, mert ő azt mondá tanúnak, hogy addig nem nyugszik, míg agyon nem lövi magát, azután feleségét és végre ennek szeretőjét Pánczél Ferenczet. Vádlott ezen comikus vallomása mellett elnök felszólítása után is megmaradt. — A tárgyalás befejezte után a tszék vádlottat — ki ellen a fentebbi tanú vallomásán kívül egyéb bizonyíték nem merült fel — az ellene emelt vád alól egyszerűen felmentette.

N. N. vádlott áll a törvényszék előtt tolvajlás miatt. Elnök az ülést megnyitván, a tényállást röviden előadá, melynek befejezte után vádlott kijelenté, hogy ő „köszöni nagyon az elnök úr szavazatját, hanem abból egy szó sem igaz!” — Persze vádlott ezen kifejezését az elnök által előterjesztett lopási vádra nézve értette.

A minden nemesebb emberi érzelmekből kivetkőzött egyének egyikét láttuk id. Mudris János személyében, ki a fia ellen elkövetett rablógyilkossági kísérlet miatt állott a törvényszék előtt, s ki a legnagyobb közönyösséggel adta elő, hogy fiát — azon egyszerű okból, mivel elhalt neje vagyónát fia nevére iratta s nem az övére — alvás közben egy nagy konyhakéssel meg akarta gyilkolni, azonban nevezett fia a nyakán okozott vágásra álmából felriadván, futás által apja gyilkos kezéből megmenekült. — Megjegyzendő, hogy id. Mudris János egy 70 éven felüli aggastyán, kit fia házában tartott, élelmezett és vele a lehető legjobban bánt. — A törvényszék id. Mudris Jánost a fia ellen elkövetett orgyilkossági kísérlet miatt 1 évi súlyos börtönre ítélte. — Vádlott az ítéletben megnyugodott.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A kecskeméti városi dalárda** a szegedi orsz. dalárünnepélyre teendő kirándulás költségeinek fedezésére f. hó 12-én este a színházban hangversenyt rendez, melynek műsorozata a jövő héten fog szétosztatni. Nagy titokban megsúgjuk, hogy a dalárda tánczkedvelő ifjú része még nem felelte el, hogy a hangverseny után igen kedélyesen lehet akár a „Népkör“, akár a „Nádor“ helyiségeiben rakni a kállaikettőst s ilyféle kivitelére összeesküdni készül. Kétségtelen, hogy az összeküvés, ha nem marad egyoldalú, sikerülni fog.

— **A kirándulás.** — miről ezen lapokban előzőleg már említés tétetett, — júl. hó 29-én a talfai erdőben igen jó sikerrel tartatott meg. A kevésbé jó, lehet mondani gyenge zene mellett, sok szép leányka jó kedvvel tánczolt. Annyi rossz idő, annyi rossz napok után, mit a lakosság ez év első felében átélt, nem volt rossz gondolat a rendezőségtől a kedélyek felderítésére egy kis szórakozásról gondoskodni. A multság esti 10 óra tájig tartott, a mikor mindenki megelégedéssel távozott, vivén magával kellemes emléket egy jó, és semmi legkisebb rendetlenség által nem zavart mulatságnak.

— **Gyászhirek.** Bende Józsefet, a mindenki által becsült és szeretett polgárt mult hó 30-án kísérte ki óriási néptömeg az öröknyugalom helyére. Becsületes, vallásos, ügybuzgó férfiú volt, ki a szegények felsegítése, a szomorodottaknak vigasztalásában találta örömét. Benne a szegényebb néposztály tanácsadóját, lelki vigasztalóját, a vallásos érzületek buzgó ápolóját veszíté el. — Bereczky Károly mult hó 30-án élte 68-ik évében végelgyengülésben meghalt. Ugyanezen gyászjelentésen Bereczky Jenő három hónapos kis leányának Bertának kimúltát jelenti. — Néhai Dömötör Antal ref. kántor özvegye Tanárky Lidia asszony f. hó 1-én, élte 78-ik évében, meghalt. — Béke poraikra!

— **A czeplédi postarablási bűnügy** vizsgálata végre befejezt nyert. Ez igen bonyodalmas büntetett 1866-ban követettett el s azóta több ízben eredménytelenül s közben a szegedi kir. biztosság idejében is vizsgáltatott. A kecskeméti törvényszék a mult év őszén kezdte ez ügy vizsgálatát, de a tettesek makacs tagadása s egy időben (a volt börtönész hűtlensége miatt) majdnem meghiúsítottat, azonban a vizsgálatot oly erélyesen és tapintatosan folytatta a kir. törvszék fő osztályának egyik kitünő bírója: Ihász Márton úr, hogy most a tettesek mindegyike beismerte vallomásában a tett elkövetését s így az államkincstár részére mintegy 12 ezer forint s ennek az idő ótai kamata fog megtérülni. Mint sajtószerepelt megemlítjük, hogy a tettesek az előbbi vizsgálatoknál majdnem mind tanúkként szerepeltek.

— **A „Kecskemét“ félreértette** a néhai Fehér Péter siremlékére leendő gyűjtés tárgyában közölt felszólalásunkat, mely mint jeleztük épen nem rossz szándékból, hanem azon czélből történt, hogy az eredmény annál inkább biztosítva legyen. Mi nem a pénzkezelésről szoltunk s nem az iránt kértünk

felvilágosítást, hanem arra nézve, vajjon kik azon bizottság tagjai s pártszínezet nélkül van-e összeállítva. Ezt tudakozni nemcsak azért volt jogunk, mert a felhívás a nagy közönséghez lett intézve, hanem mint a párt organuma a párt nevében tettük e kérdést, mely párt ama nagy közönségnek legalább is fele részét képezi. Jobb lett volna, ha a gyanúsítás helyett egyszerűen a kérdésre felelt volna a t. újdondász úr, kit biztosíthatunk, hogy az ügy iránt legalább is oly érdeklődéssel viseltünk, mint ő.

— **Taláczky Ferencz** volt városi kézbesítő, ki egy váltóhamisítás után városunkból elszökött s körözés folytán Temesvárott elfogatott, a kir. fő törvényszék által befogatásától számított egy évi börtönre ítéltetett.

— **Divat.** Figyelmeztetjük a helyb. kapitányi hivatalt, hogy nálunk építőmestereink között egy veszedelmes divat uralg; ugyanis, ha a háztetőket javítják, az arra járó közönséget semmi jel nem figyelmezteti az eshetőleges veszélyre. Jó volna addig intézkedni, míg baj nem történik.

— **Mint hírlík,** az osztrák államvasút-társaság fel szándékozik emelni a vasúti tarifát. Sajnos, hogy a forgalomnak alig említésre méltó növekedésének reménye is erre indítja a társulatot, holott a forgalom emelkedése a tarifá leszállítása mellett volna várható.

— **A mult pénteki vihar** alkalmával a lajosi pusztán három különálló házba ütött le a mennykő s mindhárom leégett.

— **Az örkényi tüzérségi gyakorló-téren** már megkezdődtek a tüzérségi gyakorlatok az új Uckatius ágyúkkal. 10 üteg van ott jelenleg s az érdekes gyakorlatok igen sok látogatót vonzanak a különben kietlen helyre. Városunkból is nagy számmal mentek oda, különösen a katonatisztek. A czéllövéséknél elért eredmény a legkitünőbb, úgy hogy 20 lövéssel 3000 lépésről 750 találást mutat föl.

— **Kavics-ebéd** = az első kőút ünnepélyes megnyitására rendezett társas-ebéd.

— **Nagy-Körösön** honn levő izr. egyetemi ifjúság nagy hazánkfia Deák Ferencz emlékszóbra javára e hó 2-án tartott tánczvigalma minden tekintetben jól sikerült, mert a rendezőség, az idei kedvezőtlen időjárás daczára, 25 frtot küldhet a nemes czélnak.

— **Székács József,** az evangélikus egyház egyik kitünősége, a magyar irodalom nagyérdemű művelője, a tudományos akadémia és Kisfaludy-Társaság tagja, elhunyt Budapesten júl. 29-kén, hosszas betegeskedés után 68 éves korában. Számos kiváló érdeme mellett egyik legnagyobb, hogy a pesti evangélikus magyar egyház az ő vezetése alatt virágzott föl s terjedt folyton. A superintendensi méltóságot a bániai egyházkerületben 1860-tól 1872-ig viselte, mikor leköszönt s azóta mint a budapesti evang. egyház lelkesze folytatta működését. Temetése e hó 1-én délután történt meg nagy gyászünnepélylyel.

— **Herczegovinai háború.** A tavasszal említettük, hogy egy szelid hölgy csókért epedő férjének orrát leharapta; úgylátszik a tisztelt úr csak azt várta, hogy sebe begyógyuljon, mert a mint értesültünk, tegnap ő harapta el viszont életepárjának fítoskáját. Valószínűleg csak az egyenlőség okáért; vagy pedig, hogy elhárítsa egy netáni válópór alapját.

— **Az országos gyógyszerész-egylet** I-ső kerület II. járásának gyógyszerészei a mai nap városunkban jönnek össze, hogy az országos gyógyszerészgyűlés előtt megvitassák a gyógyszerészi könyvvitel és a közegészségügyi rendelet által szükségelt más egyéb teendők körüli intézkedéseket.

— **Öngyilkos lelkész.** Nagy Tamás tordosi ref. lelkész júl. 17-én egyszerre eltűnt, rendbe hozván előbb hivatalos és magánügyeit. Minden arra mutatott, hogy öngyilkos lett, s holt testét csakugyan meg is találták pár nap múlva a Marosban Maros-Illyénél. A holttestet kiterítették a piac közepére, még csak egy pár lombos galyat sem vetettek rá. Ugy feküdt ott estig, de ismerőst senki sem fedezett föl benne. Végre este négy szál deszka közé helyezve, minden szertartás nélkül elföldelték. — Harmadnapra érkezett meg fia M. Illyére, s a gyűrűről, tárczáról s egyéb körülményekről bizonyossá lett, hogy a holttest atyjáé. Föl is ásták, s aztán végtisztességtétel mellett eltemették. A szerencsétlen lelkész 60 éves és özvegy volt, s előhaladt kora miatt családja ellenezte, hogy megházasodjék újolag s elvegye gazdasszonyát. Júl. 16-án gazdasszonyát elvitte Szászvárosra, s pénzzel ellátva búcsút vett tőle, aztán még egyszer visszatért Tordosra, hol iratait és ügyeit rendbe hozva, éjfél után elhagyta a házat s végrehajtotta sötét elhatározását. (K. N.)

— **Ferenczy Ida úrhölgy,** királyné Ő felsége magyar felolvasónője, a fürdő-idényt ez évben a csehországi karlsbadi fürdőben töltötte, hol a legnagyobb megtiszteltetés- és kitüntetésekben részesült,

s mindenki által kedvelt és szeretett vendég volt. Távozása, mely őt sokak előtt felejthetlenné tette, valóságos diadalmenet volt, s az általa elfoglalt külön coupé a legszebb virágok és koszorúkkal halmozott el. Örömmel jegyezzük fel e kitüntetések s büszkék vagyunk rá, hogy városunk szülötte mindenütt ily szíves fogadtatásban s valódi hódolatnyilvánításokban részesül.

— **Mérgezés a szorgalom jelvényével.** Bécsben egy fiúcska zöldre festett papírgyertyát (Fleiss-zettel) kapott szorgalma jutalmazásul, mit a fiú később összegyűrve rágdosván, megbetegedett s arsenicum mérgezés jelei mutatkoztak rajta. A vizsgálat elrendeltetvén a papírgyertyára, ott nagy mennyiségű arsenicummal zöldre festett papírt találtak. A gyártársulat azzal védekedik, hogy a papír nem élelmi szer s így az esetért felelősségre nem vonható.

— **Mennyi az állampapírospénz?** A függő államadósságok ellenőrzésére kiküldött bizottság 1876. július hó végéig a kibocsájtott államjegyek mennyiségét következő számokban constatálta: Egyforintos államjegy 72.989,696, ötförintos államjegy 107.923,010, ötvenforintos államjegy 335.073,006, a zálogjegyek 76.926,907 frtot képviselnek.

— **Megjelent a „Figyelő“ II. füzet.** Érdekes és változatos tartalommal van összeállítva, a melyek mindegyike bizonyára érdekelni fogja az iradalomtörténet barátait. Egyes füzetek is megszereshetők. — Ára 80 kr.

TANÜGY.

— **A félegyházi állami tanítóképzőben** az őszi tanítóképzés vizsgálatok f. évi szeptember hó 25-ikén és következő napokon tartatnak meg. Ki képesítési vizsgát e tanintézetnél szándékozik tenni, felhívatik, hogy folyamodványát, melyhez keresztlevél, tanulmányairól és eddig folytatott pályájáról s erkölcsi magaviseletéről szóló bizonyítványait köteles csatolni, ugyanazon hónap 10-kéig, az igazgatótanácshoz intézve, a képezde igazgató-ságához nyújtsa be. — A később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek. Kelt Félegyházán, 1876. július 20. Dékány József, igazgató.

— **Beküldetett a bajai első közép kereskedelmi tanoda programja.** A nevezett tanoda folyó évi szeptember hó elején Baján állami felügyelet mellett nyílik meg s három évi tanfolyamra terjed. Célja művelt magyar szellemű kereskedelmi férfiakat képezni a hazának, kik mint értelmes és hazafias szellemben nevelt kereskedelmi szakegyének saját jövőjük és céljuk eszközlése mellett a magyar ipar és kereskedelmi érdekek előmozdításának is hatalmas emeltyűjévé válhatnak. A tanoda egyenrangú leendő főgymnasium és főreáltanodákkal. Rendes hallgatói katonai kötelezettségük kitöltésében az egy évi önkéntességre lesznek jogosítva. Tandíj havonként 12 frt.

— **Az iskolai tankarékpenztárak** és a paedagogia czim alatt Lesoin Jakabtól egy kis röpiratot vettünk. A mű szakavatott tollal van írva s ismereti az iskolai takarékpénztárak intézményeit. Ajánljuk az ügy barátainak figyelmébe.

MOZAIK.

— **A nők változása.** A krónika a nők változásáról következőket mond: A nők 12-ik évökben először mennek a mamával a divatárúsnőhöz s ott saját izlésök szerint vesznek szalagot. 17-ikben a rövid ruhát felcserélik az uszályal, de azért mégis kis lánykának szeretnek látszani. 18-ikban titokban olvassák Paul de Kock-ot és rendkívül örülnek az éjjeli szerenádnak. E fölötti örömeikben még a zongora-tanítóba is beleszeretnek. 19-ikben bálba mennek, szenvedélylyel táncolnak egész a gümökörig és minden egyes táncosba szerelmesek tudnak lenni. A gyors ütemű keringőt eléje teszi a kimért szabású francia négyesnek. 20-dikban Eötvös „Karthauzi“-ját olvassák, és midőn valamely könyvet udvarlójuknak, kitől kölcsön kérték, visszaküldik, a lapok közé egy kis jóillatú billett-doux-t csusztatnak. A „poste restante“ levélkéért meghitt szobaleányukat küldik a postára. 21-ikben komolyan beleszeretnek — rendesen valamely ostoba férfiúba, de azért még egy csókot sem engednek meg neki. Hymen oltáráról álmódoznak. — 22-ikben csalódott szerelmesek lesznek, de gazdag kéréstől megvigasztaltatják magukat. Eleinte kissé ellenszegülnek, de a négyes fogatnak és mahagoni-bútoroknak nem tudnak ellentálni. Férjhez mennek. 23-ikben férjük kedvéért még állhajat sem viselnek. Utaznak vele Olaszországba és öt börtáskával és ugyanannyi dobozzal beérik. A savanyút jobban szeretik a sütnél. 24-ikben nagy házat szeretnek vinni, szeretik a társaságot, gyakran mennek színházba, hangverseny- és bálókba, és egyáltalán szórakozás után vágyódnak. 25-ikben megkedvelik férjük egyik szellemes barátját, ki költeményeket olvas föl nekik. A költeményekben foglalt apró célzásokat jól értik, de ezt nem árulják el. 26-ikben a kis „Friczi“ már egy éves és Ödön — a ház

barátja — mindenféle csecsebecsével kedveskedik neki, mit a mama mindannyiszor gyöngéd kézzsoritással köszön meg. 27-ikben a délelőtti órákat a toilettetükör előtt töltik, és — noha szépségöknek még legkisebb szirmocskáját sem veszítették el — gondos figyelmet fordítanak a divatszertű hajzat és az „Antoinette“ gallérra. A nyakkendő színét nagyon változtatják. 28-ikban kaczerőség által iparkodnak lekötöni imádójukat; féltékenyek ö reá és — szépségökre is. Török gyógytárával titkos levelezésbe lépnek. 29-ikben férjük szürke hajszaíait kezdik tépegetni, az ő kedvencz ételeit főzetik, megengedik, hogy a vacsorához egy kis bort is igyék, de csak rúti szakácsnót és szobaleányt tartanak. 30-ban „bonne“-t vesznek a kis fiú mellé, és megtanítják francziául parlérozni, de minden hónapban elküldik és újat fogadnak, mert egy ízben férjük hálófököjét a gouvernante szobájában találták. 31-ikben nevelő jön a házba. A szerény nevelőket nem kedvelik. 32-ben sokat ülnek az ablaknál és ha netán virágcsokrot kapnak, ennek a tökéletes hervadásig szinte az ablaknál kell diszelegnie. 33-ban kevés reunikat rendeznek, hol megbeszélnek a napi eseményeket. Senkit egy világért sem rágalmaznak. 34-ikben szorgalmas látogatói a templomoknak, nagyon szemérmesen tudják lesütni szemeiket és a „Miatyánk“-ot könyvből imádkozzák, — de nem gyónnak. 35-ikben a város valamely félreeső részében fekvő csendes lakást bérlenek, legszívesebben kert és lugossal. 36-ikban gyermekek nevelésével foglalkoznak; a harisnya kötésétől többé nem iszonyodnak. 37-ikben minduntalan hangoztatják: kis Mariskám szakasztott képmása atyjának, mintha csak arcából vágták volna ki! Pedig e fölött soha senki sem kételkedett. 38-ikban elkísérik Mariskát a tánciskolába, de nem látják szívesen, ha Ödön tánczol vele. 39-ikben felserdült leánykájukkal bálba mennek és a 3-dik négyest tánczolják. 40-ikben bölesöt ringatnak, — nagymamákká lesznek. (P. L.)

— **A férfiak változása.** A férfi épen úgy születik, mint a nő, csak hogy születésével nagyobb öröm jár. A szülész nő örömmel susogja a mama fiúlébe: „ah minő szép egészséges fiú,“ a papának pedig beteg ágyából kiáltja a mama, „hogy fiú és nem leány az újjonszülött.“ A férfit tehát hozsannával fogadja az őt legközelebről környező világ és a férfi az irányában tanúsított delicat eljárást meg is iparkodik hálálni. 16 éves korában tisztelője, imádója a női világnak. A nőt nem nőnek, hanem angyalnak tartja. Szerelmes verseket ír, regényeket olvas. 17 éves korában annak ablaka alatt, kit szeret, naponként sétat tesz, mit később ablakvizitnek keresztel. 18 éves korában pelyhedző szakálla és bajuszával foglalkozik leginkább. 19 éves korában valamely idősebb szivarárúsné boltjában tesz gyakori látogatásokat, kinek már megmeri mondani, hogy bogár haja nagyon megnyerte tetszését. 20 éves korában bálba megy s tactus szerint tánczolja a quadrillt, tűzzel ugrálja a csárdást, ráhágdos tánczosnője lábára, bocsanatot kérni elfelejt. 21 éves korában a színházba jár, fürkészi a coullissák titkait, ha szeret teheti udvarol egy vagy több képzelt művésznőnek. 22 éves korában sétat-pálcát visel s csapdossa vele saját lábszárait. 23 éves korában adja az életuntat. 24 éves korában nincs megelégedve a növeveléssel s hevesen kikel a női pipere ellen. 25 éves korában szenvedélyes turista. 26-ik évében párbajt vív. 27 éves korában már nem tánczol többé csárdást, polkát, waltzert, hanem szídjia az ügyetlen cotilion-rendezőt. 28-ik évében a házias vagy jobban mondva családi élet után vágyódik s komolyan szerelmes lesz. 29 éves korában takarékos lesz s csak klubokba jár és udvarol a lányos mamáknak. 30 éves korában különösen ügyel gallérjára, manchettegombjaira, füzös topánjára, naponta nézi arcát, hogy nem szántott-e rajta barázdát már az idő? 31 éves korában megházasodik s gyűlöli a zajos életet. 32-ik évében pedig már ő is papa, kinek távolról kiáltja a mama, „hogy az újjonszülött nem leány, hanem fiú.“

Kimutatás

a kecskeméti pénztárak július havi forgalmáról.

Takarékpenztár.

Bevétel:

Pénztárállás június 30-án	10,309	frt.	74	kr.
Betételek után	92,445	„	25	„
Különléle díjak után	314	„	45	„
„ kamatok után	6,976	„	46	„
Kölcsön visszafizetések:				
Váltók után	140,020	„	—	„
Előleg után	6,230	„	—	„
Ingatlan után	1,560	„	—	„
Váltó viszleszámit. után	47,700	„	—	„
Egyleti ház-jövedelem	662	„	59	„
Egyleti ház terv. készítés	26	„	—	„
Váltóírás	19	„	12	„
	306,263	frt.	61	kr.

Kiadás:

Visszafiz. betét és tők. kamat	107,647	frt.	17	kr.
Kifizetett folyó kamat	59	„	26	„
„ viszlesz. és tér. kam.	811	„	64	„
Kölcsönök váltókra	132,437	„	—	„
Állam- és hitelp. előleg	6,460	„	—	„
Ingatlanra	3,550	„	—	„
Viszleszámitolt váltó	46,500	„	—	„
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése	390	„	—	„
Üzleti költség	726	„	36	„
Házbér	300	„	—	„
Egyleti ház	450	„	30	„
3% államilleték a mult havi folyó kamat után	31	„	—	„
	299,362	frt.	73	kr.
Pénztárállás július 31-én	6,900	„	88	„
Markovics.	306,263	frt.	61	kr.

Kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank.

Bevétel:

Pénztárállás június 30-án	8,384	frt.	60	kr.
Kötelezett tak.-betétek után	24	„	—	„
Váltó visszafizetésekből	66,048	„	—	„
Előleg visszafizetésekből	26,189	„	—	„
Folyószámlák után	12,916	„	77	„
Pesti telepítvények után	58,922	„	60	„
Kamatok	2,709	„	92	„
Díjak	1,065	„	69	„
Késelmi kamatok	22	„	17	„
Állami illeték előlegek után	25	„	05	„
	176,307	frt.	80	kr.

Kiadás:

Váltó leszámolásra	71,639	frt.	—	kr.
Előlegekre	23,638	„	—	„
Folyószámlákra	17,232	„	69	„
Pesti telepítvényekre	50,605	„	20	„
Időközi kamatok:				
a) Pesti telepítvények után	1,172	frt.	10	kr.
b) Folyószáml. után	145	„	53	„
Üzleti költségekre	303	„	92	„
Elnöki tiszteletdíj	125	„	—	„
Tisztviselők és szolga fizetése	250	„	02	„
Osztalék részvényekre	285	„	—	„
Függő kamatok betéti-lapokra	114	„	80	„
Állami illeték előlegek után	29	„	05	„
Állami illetékek betétek tők. és kifizetett időközi kam.	25	„	53	„
Jótevény célra	100	„	—	„
	165,665	frt.	84	kr.
Pénztárállás július 31-én	10,641	frt.	96	kr.
Vajda, könyvelő.	176,307	frt.	80	kr.

Központi takarékpénztár.

Bevétel:

Mult havi pénztári maradvány	4,828	frt.	84	kr.
Betétek	5,560	„	67	„
Kölcsön visszafizetés	1,088	„	34	„
Előleg	4,500	„	—	„
Leszámitolás	74,139	„	75	„
Folyószámlák	71,473	„	—	„
Viszleszámitolás	77,747	„	—	„
Betéti viszkamat	56	„	28	„
Különléle kamatok	3,681	„	90	„
Különléle díjak	56	„	45	„
	243,132	frt.	23	kr.

Kiadás:

Előleg (értékpapírra)	5,513	frt.	—	kr.
Leszámitolás (váltóra)	75,075	„	—	„
Betétek és tők. kamat visszafiz.	8,836	„	94	„
„ folyó kamata	5	„	82	„
Viszleszámitolás visszafizetése	71,327	„	—	„
Folyószámlák	76,447	„	76	„
Államilleték	60	„	12	„
Osztalék	105	„	—	„
Lakbér	140	„	—	„
Tiszti és szolga fizetés	366	„	66	„
Folyó költség	31	„	37	„
Különléle kamatok	1,300	„	24	„
Pénztárkészlet, mint egyenleg	3,923	„	32	„
Auspitz.	243,132	frt.	23	kr.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1876. augusztus 4.

Tisztabúza h.-l. 75—73 k.-g.-mos 6.50 krtól 7.78 krig.				
Elegy. „ „ 72—71 „	5.85	„	6.18	„
Rozs „ „ 70—68 „	5.20	„	5.53	„
Árpa „ „ 61—60 „	3.09	„	3.40	„
Zab „ „ 40—36 „	2.80	„	3.25	„
Kukoricza „ „ 72—70 „	4.40	„	4.88	„
Köles	3.09	„	3.25	„
Burgonya m. mázsa	2.—	„	2.20	„

Főmunkatárs:
KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:
TASSY PAL.

KERTÉSZ és EISERT

Budapesten, Dorottya-úteza 2. színházterti szeglet, a t. cz. közönség figyelmébe ajánlják az egyedül náluk létező D. Fèvre-féle szikviz önmaga készítéséhez magánzőknek legalkalmasabb **valódi**

párisi szikviz-készülékeinek

gyári főraktárát Magyarország részére.

A szikviz, mint kellemesen üdítő, egészséges, számos esetekben orvosilag rendelt ital, már is általános használatba jött.

Készülékeink fő előnye az, hogy követve a minden egyes darabhoz mellékelt utasítást, bárki képes kitűnő, mindig friss, a gyárilag készültnél tisztább és olcsóbb szikvizet készíteni, azonkívül pedig pezsgőbor, málnavíz, limonádé s egyéb frissítő italok előállításához is alkalmasak.

A készülékek árai:

2 4 6 8 10 messzelyes darabja frt. 8.— 10.— 12.— 14.50. 17.—

Kitűnő minőségű szerek 1 font acidum tartaricum és 1 1/4 font szikléget tartalmazó csomagokban, csomagonként 2 frttal számíttatnak.

Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközöltetnek ládacska és csomagolási díj a gép nagysága szerint 50—75 kr.

Együtt ajánljuk Berlin és Angolhon legjobb gyáraiból származó, a tisztáltságnál fogva egészségesebb ivóvizet tisztító és javító

visszűrő készülékeinket.

melyek 2 frt. 50 krtól 35 frt. tartatnak készletben. Ezeknek rajzokkal ellátott kimerítő árjegyzékével szívesen szolgálunk.

39 (10—9)

5552.
1876.

Hirdetmény.

Az alsó-nyomási 73. s a koldulás eltörlési alapra kijelölt 28. — végre az úrréti 29. részlet föld haszonbérlete a f. évi Sz. Mihály napján lejárván, azoknak újból 6 évrei haszonbérbe-adása a f. hó 24-én és következő napokon folytatva tartott közgyűlésben elhatározottat s foganatosítására a gazdasági osztály utasított; — minek folytán az alsó-nyomási és koldulás eltörlési alapra kijelölt földek haszonbérbe-adására árverési határidőül f. évi augusztus hó 9., 10. és 11-ik napjainak reggeli 8 órája a helyszínére azzal tüzetett ki, hogy szükség esetében ugyanazon napokon d. u. 3 órakor az árverés folytattni fog. — Végül az úrréti földek kiadására árverési határidőül augusztus hó 12-ik napjának reggeli 8 órája ugyancsak a helyszínére kütüzetett, mely határidőkre az árverelni akarók holdanként 3 frt. bánatpénzzel megjelenésre annak megemlítésével hivatnak fel, hogy az árverési feltételek addig is a hivatalos órákban a gazdasági osztálynál megtekinthetők.

Kecskemét, 1876. július 28.

114 (2—2)

A gazdasági osztály által.

Ügynökök,

de csak helybeli lakosok, jutalmas foglalatosságot nyernek, mely mindenféle jelenlévő foglalkozással vagy hivattalal egyesíthető. Folyamodványok Leitner F. Ferdinand es. kir. udvari pénzváltóhoz Bécsben intézendők. 117 (2—1)

Kiadó-lakás.

A ref. főiskola terén 121. sz. a házban 4 szoba, 1 éléskamra, 1 konyha, 1 faszin, három lóra való istálló s ezen felül az útezára szolgáló nagy

bolthelyiség

f. évi Szent-Mihály naptól egy vagy több évre bérbe kiadandó.

Értekezni lehet tulajdonos

110 (4—3)

Bulin Friggyessel.

2980.

1876.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint özvegy **Fleischer Bernáthné** felperes részére 500 frt. tőke követelése és járuléka kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes **Schwarz Flóra, Sára, Julianna és Károly** kiskorúaknak bíróság lefoglalt a kecskeméti 1784. számú telekkönyvben 2037. részlet szám alatt foglalt s neveik alatt beirt s bíróság 805 frtra becsült félházból illetőségükre a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1876. évi szeptember 28. és szükség esetében 1876. évi október 28. napjának mindég délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzzel az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvasatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólítanak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közeliben laknak aziránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsek be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölleségére fognak utasítottatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi június 28-án tartott üléséből. 122 (1—1)

Árverési hirdetmény.

Az alolított erdészeti hivatal által közhírré tétetik, hogy a vacsi erdőségben a f. évi gubacszedés és makkoltatás haszonélvezeti joga folyó hó 16-án reggeli 10 órakor fog a nevezett hivatal helyiségében elárvereztetni. Ugyanott az árverés napjáig bővebb értesítés nyerhető, valamint az árverési feltételek is megtekinthetők.

Kelt Vacsán, 1876. augusztus hó 1-én.

Schmid Lipót,

123 (2—1)

urad. erdőmester.

3146.

1876.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint **Grosz Sándor** felperes részére 2000 frt. tőke követelése és járuléka kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes **Perjesi Sámuel és Buzás Juditnak** bíróság lefoglalt a kecskeméti 1119. számú telekkönyvben 1272. részlet szám alatt foglalt s nevéik alatt beirt s bíróság 1500 frtra becsült házukra a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1876. évi szeptember 6. és szükség esetében 1876. évi október 6. napjának mindég délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzzel az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvasatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólítanak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közeliben laknak aziránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsek be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölleségére fognak utasítottatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi július 12-én tartott üléséből. 124 (1—1)

107 (3—3)

Egész évre két forintért

rendelhető meg **Kobány Bácsinál**, Budapest, Mária-úteza 916/1. szám, az igen kedves kiállítású

KÉPES GYERMEKVILÁG

(színes czimképpel). Előfizetői mindjárt a megrendelésnél egy diszkötésű **képes dal- és játékgyűjteményt** kapnak. E könyv külön is megszerezhető 50 krért.

118 (3—1)

Hirdetmény.

Egy 3 lóerejű cséplőgép — mely naponként 90—110 csomó rozst elver — jutányosan eladó. A gép jelenleg Szapannos Elek úr köncségi birtokán dolgozik. Esetleg részben is kiadatik.

Értekezhetni helyben Újszászi József ügyvéddel, vagy a helyszínén Ács Pál megbízottal. 120 (1—1)

Birtok-eladás.

Néhai Pacsu Gergely örökösei tulajdonát képező n. n. borbási 173 catastralis hold — gazdasági épületekkel ellátott — földbirtok szabadkézből örökáron eladó.

Bővebb értesítést ad Pacsu Mihály ügyvéd.

121 (1—1)

Tudósítás.

Van szerencsém a t. közönségnek becses tudomására juttatni, hogy

ügyvédi-irodámat

Kecskeméten, III-ik tized Széchenyi-úteza 10 sz. a. Csillag Antal úr házában megnyitottam.

Tisztelettel

Klein Gyula,

119 (1—1)

köz- és váltó-ügyvéd.